

[Steen.]

Nej, Sagen er den, at Rigsdagen vedtog, at der for Radiofonien Midler skulde bygges en Reservescene til Det kongelige Teater, og jeg har aldrig kunnet begribe, at man, naar Rigsdagen vedtager at bygge et Teater, saa bagefter gaar omkring og undrer sig over, at der ikke kom et Radiohus ud af det. Det er der jo ingen Anledning til. Jeg har Ret til at tage den Stilling, jeg her tager med Hensyn til Ansvarets Fordeling, for det er ikke mine egne Vanskeligheder, jeg har at kæmpe med, saaledes som det ærede Medlem har sine. Jeg var nemlig ikke dengang Medlem af Radioraadet, som jeg mener har sit Ansvar, ligesom Rigsdagen har sit, men jeg var Medlem af Rigsdagen, og her tog jeg mit Ansvar ved at stemme imod. Jeg har ikke noget at forundre mig over, for jeg var klar over, at Bygningen var uanvendelig til Radiofonien, naar det skulde være et Teater. At man saa bagefter ikke har Brug for det Teater, kan Radioraadet ikke have Ansvar for.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard gjorde nogle almindelige Bemærkninger om Radioraadets og Rigsdagens Stilling over for hinanden og fremsatte den Opfattelse, som vi ikke skal blive uenige om, at Rigsdagen staar over Radioraadet; paa det Punkt kan vi enes, og noget andet har aldrig været i min og, saa vidt jeg ved, heller ikke i andres Tanker inden for Radiofoniledelsen. Men det, som det ærede Medlem nu benyttede til et Angreb paa Radioraadet, var den Kendsgerning, at det for nylig har gennemgaaet sin Udgiftskonto med Beparelser for Øje, og naar man vil skælde ud, kan man jo altid faa noget at skælde ud over.

Det ærede Medlem havde det let, for først skældte han ud over, at vi øste Penge ud, og bagefter over, at vi nu vilde til at øse nogle færre Penge ud, end vi hidtil havde gjort. Den Logik kan man naturligvis bruge, naar man vil argumentere paa den Maade, det ærede Medlem her gjorde.

Første Næstformand (Vanggaard): Jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, at man ikke bør anvende Ordet „skælde ud“; det er ikke parlamentarisk.

Steen: Saa skal jeg afholde mig fra at bruge det. Det, der er Kendsgerningen i Dag, er, at Rigsdagen har vedtaget, at Det kongelige Teater for Fremtiden har en første Prioritet i Radiolicensafgiften paa 8 Mill. Kr., og vi ved, at vi staar over for Nødvendigheden af før eller senere at opføre et til Radioformaal egnet Hus, og det er Radiofoniledelsens Ansvar at indrette sin fremtidige Økonomi saaledes, at den kan løse de Opgaver, der foreligger. Det lader sig meget vel gøre, men det lader sig ikke gøre, uden at der gennemføres Beparelser med Hensyn til Udsendelserne; men saadanne vil efter min Bedømmelse meget vel kunne gennemføres, og de vil ogsaa blive gennemført, uden at man derfor behøver at raabe op om, at nu skal Radioprogrammerne beskæres, nu skal det gaa ud over Lytterne o. s. v. Det er der fra Radiofoniledelsens Side aldrig givet saa meget som en Antydning af. Hvad Pressen kan finde paa at skrive om dette som andre Forhold, kan vi jo ikke tage Ansvar for.

Hvis det ærede Medlem vil være os behjælpelig i den Økonomi, som det er vor alvorlige Hensigt at udvise, kan vi tale om det; der er mange Omraader, hvor der kunde spares. De Operaer, vi betaler og skal betale i dyre Domme til hans Institution, keder, det kan jeg forsikre ham om, det store Flertal af Lytterne forfærdeligt; men det kan vi jo ved Lejlighed komme tilbage til.

Hvad endelig Bygningens Anvendelse i Fremtiden angaar, maa jeg være enig med dem, der siger, at det er et godt og smukt og til sit Formaal særdeles anvendeligt Teater. At det mangler Lokaler til Magasiner, til Omklædningsrum o. s. v., ved vi nok; men det vidste Rigsdagen vel ogsaa, da man byggede Teatret, og det er en Bekræftelse paa det, jeg sagde før, at det blev bygget af Hensyn til noget andet end Radiofonien. Og naturligvis kan saadanne Lokaler tilvejebringes enten i selve Bygningen eller i Sidebygningen, der har Ejer sammen med Radiofonibygningen. At det ikke kan anvendes til Teater, som det er i dette Øjeblik, er en Selvfølge. At der har vist sig Liebhave, som det er blevet sagt, jeg tror af det ærede Medlem Hr. P. Andersen, er rigtigt; sidst var det en, der vilde bruge Bygningen til Biografteater, og det egner den sig udmærket til.